

Izhaja vsak petek opoldne.

Naslov: Trst-Trieste
Casella Centro 37

ali pa: via Imbriani 9/III.

Izdaja: konsorcij Malega lista

MALI LIST

TEDNIK ZA NOVICE I. POUK

Stanje: 25 stotink.

Cena 5 lir

Cena leta 3 lire

Izven Italije celo leto 20 lir

Odg. urednik Ivan Presel

Mali koledar.

Petek, 26. februarja: kvatre, Matilda.
— sobota, 27.: kvatre, Baldimir. — **Nedelja, 28.:** 2. postna, kvatra, Roman, Rajmund. — Ponedeljek, 1. marca: Albin (Zorko), Hadrijan. — Torek, 2.: Karol. — Sreda, 3.: Kunigunda. — Četrtek, 4.: Kazimir. — Petek, 5.: Janez od Križa.

MALE NOVICE

Zadeto.

Številke «Ljudske pratike» so bile vlecene. Zadele so: 3790, 1804, 212, 720, 25. Kdor ima listek (rdeči) s katero zadetih števil, naj ga pošlje ali prinese na upravništvo «Malega lista» (Trst, ulica Imbriani, št. 9, 3. nadst.), da bo dobil dobiček, kateri mu po vrsti pritiče.

Vse mine.

V tržaškem fašizmu so se izvršile neke zanimive spremembe. Odstopil je deželni tajnik Lupetina in vsi člani vodstva. Vodstvo je prevzel začasno posl. Ricci, kateri je bil iz Rima poslan v Trst, da ukrene potrebno.

Mir bo.

Ameriški poslanci so določili za bojno mornarico 319 milijonov dolarjev kot enoletni strošek. Senat je k temu še dodal 4 milijone. Za stroške armade na suhem je določenih 339 milijonov dolarjev.

Grška svoboda.

Tam gospoduje Pangalos. Svoje nasprotnike Papanastazija, Kondilisa in Kiparisa je naložil na barko in dal odpeljati na samotni otok Santorin. Ker so trije vkup, bodo lahko vrgli vsak dan tarok. Politika je prepovedan meštur.

Hortis.

V torek 23. t. m. je umrl v Trstu senator Atilij Hortis. Rojen je bil l. 1850. Baval se je kot priznan učenjak z zgodovino, leta 1897. pa je zmagal pri državnozborskih volitvah proti Slovenem in postal poslanec na Dunaju. Od tedaj se je živahno udeleževal politike. Pred izbruhom vojne med Avstrijo in Italijo je zbežal na Laško, kjer je deloval proti Avstriji. Po sklenjenem miru je bil imenovan za senatorja v Rimu.

Pravna čitanka.

Mohorjeva družba za Istro je izdala prelepo Pravno čitanko. V njej najde gospodar pouk o najvažnejših pravnih zadevah: o posesti, o mapah, o zemljiški knjigi, o servitutih, o testamentu in zapuščinah. Knjiga je izvrstno pisana, jasno in prav po domače. V «Puškem Prijatelju» je kmetje iz istrskih vasi prav toplo hvalijo. To koristno in izvrstno knjigo je spisal dr. Stojan Brajša v Gorici. — Kaj ko bi jo o priliki tudi Goriška Mohorjeva družba izdala? Našim gospodarjem bi zelo prav prišla.

V Bolgariji

so bile povsod hkratu občinske volitve. Vlado stranke so dobile manj glasov, kakor nasprotni.

Se ena konferenca?

V torek 23. t. m. je potoval v Rim znanji minister Jugoslavije Ninčič. Šel je na razgovor z Mussolinijem. Na sporedu imata vprašanje zaradi združenja Avstrije in Nemčije. Eni domnevajo, da se bo potem sklicala konferenca vseh prizadetih držav.

???

Ali si se že vpisal v Goriško Mohorjevo družbo za tekoče leto? Ne odlašaj predolgo. Ko knjige izidejo, ti bo žal, ako zamudiš.

Naš podlistek.

V današnji številki prinašamo podlistek, kateri je že zadnjič izšel v prilogi. Ker je bila priloga zaplenjena, je podlistek v drugi izdaji izpadel. Da se naročnikom branje ne pretrga, prinašamo ga danes še enkrat.

Volk in kmet.

Huda zima je letos napodila ruske volkove iz gozdov na ceste. V okolici Pskova ob državni meji, so odvzele oblasti kmetom vse puške. To je skoraj stalo življenje nekega Tenšina. Šel je proti domu iz gozda že v mesečini s sekuro za pasom, ko je zagledal, da mu sledi volk. Kmet se je ustavil in si je natlačil pod kožuho polne nedri krme, ker je blizu stal stog. Če se je približal volk, ki je vedno bolj mlaskal z zobmi, je kmet prižgal takoj kos krme. Prišel je že skoro do vasi, ker se volk boji ognja, a tu mu je zmanjkalo vžigalic. Obupani Tenšin se je spustil v beg, volk pa ga je dohitel in ugriznil v nogo. Tenšin je padel, a je prijel sekuro in pričel klatiti po napadajočem volku. Po več ponesrečenih udarcih je volku vendar odsekal uho. Cvileči ropar je zbežal proti gozdu. Šepajoči in krvaveči Tenšin pa je komaj prikreval domov.

Nič ni tako skrito, da ne bi postalo očito.

V okolici Kozjega na Štajerskem so našli l. 1909. v hiši posestnika Franceta Jevšnika užitkarico, staro okrog 70 let, na strop obešeno. Ker so bila okna in vrata dobro zaprta, vrata celo od znotraj zaklenjena, se je mislilo, da se je ženska sama obesila. A glej, čez 16 let se je odkrilo, da se je izvršil zločin! — Pred par dnevi je lastna žena ovadila pri tukajšnjem sodišču svojega moža Franceta Jevšnika, da je on l. 1909. zadavil vžitkarico in nato na strop obesil. Vrata pa je na umeten način za seboj zaklenil. Povod ovadbe je bil ta, da je imenovani s svojo ženo živel v vednem prepiru, jo tepel in končno tudi njej grozil s smrtjo. Ker se je pa bala smrti, je raje svojega moža ovadila.

Poštenje velja.

Pred kratkim sta stala pred sodiščem v Čikagi dva tihotapca z žganjem, ki sta bila obtožena, da sta prodajala žganje, kar je v Združenih državah strogo prepovedano. Kazen za ta prestop je znaša 6 mesecev zapora, seveda, če ni kakih olajševalnih okoliščin. Omenjena tihotapca sta svoj greh priznala, vendar pa sta prosila, naj se jima kazni zmanjša. «Midva sva sicer res prodajala žganje, ki pa ni bilo samo kaka barvana voda, kot jo prodajajo drugi, brezvestni tovariši, ampak je bilo pristno in nepokvarjeno žganje. Mnogi naši odjemalci so se z veseljem srcem zahvaljevali za dobro žganje». — Sodnik je poslušal to pojasnilo, občinstvo pa je ploskalo. Nato se je sodnik informiral o ceni, za katero sta tihotapca prodajala prepovedano pijačo. Ugotovil pa je, da sta nastavila ceno samo za 10% višje, kot je ta znašala za najboljšo žganje pred uvedbo alkoholne prepovedi. Po kratkem premišljevanju je sodnik razglasil sledečo razsodbo: «Obtožena nista prosta. Toda ugotovilo se je, da sta prodajala dobro in nepokvarjeno žganje in to po zmerni in pravični ceni. To so olajševalne okoliščine. Glavnemu krivcu se zato odpusti dve tretjini določene kazni, vsled česar je obsojen na 2 meseca zapora. Njegov sokrivec pa ima plačati globo 200 dolarjev». — Poslušalci razprave pa so prihiteli k obsojenima in ju prosili, da povesta svoj naslov v svrhu poznejših kupčijskih zvez!

Lučka Priore.

Na Pivki vsi vedo zanj, ki je ženo pokončal in jo obesil, da bi mislili, da se je sama. Obsojen je bil na 10 let ječe. Pred par tedni so ga iz tržaških zaporov odgnali v Volterro, kjer bo odsedel svojo kazn.

Gradovi potujejo.

Amerikanski milijardarji kupujejo na Angleškem starinske, prelepe gradove in jih prevažajo v ameriška mesta. Kako? Delavci razderejo kameniti grad, zaznamujejo kamen za kamnom s številkami in jih naložijo na ladje. V Ameriki spet postavijo grad. Sredi bujnih vrtov ameriških bogatinov se potem dviga čaroben grad s stolpiči in marmornatimi hodniki. Kjer so se pred stoletji solnčili angleški baroni, se sedaj ziba v naslonjaču petrolejski kralj.

Izseljevanje v Rusijo.

Zveza bivših vojakov na Dunaju je sklenila pogodbo z rusko vlado, da Rusija naseli 1000 avstrijskih državljanov v Rusiji. In sicer bo šlo 600 moških in 400 žensk v mesto Ksil-Ordo v Kirgiški avtonomni republiki. Za vsakega izseljenca mora društvo založiti 125 dolarjev, to je krog 2800 lir.

Kazen za mlekarice.

Okoličanske mlekarice se pritožujejo, da jim tržni nadzorniki v Trstu razlivaajo mleko in jih kaznujejo z globami. «Kaj naj storimo, saj mleko je naravno in nič mešano!» tako pravijo, Res je, včasih mleko nima dovolj tolsče, ker je krma slaba ali pa krava take sorte. Svetujemo mlekaricam, naj si kupijo mero za mleko (laktometer). Držijo naj se postavne mere in pa tega, kar jim poštena vest pravi.

Velik prijatelj ubogih.

Po vsem svetu slavijo narodi letos spomin na Frančiška Asiškega. Dne 4. oktobra 1926 bo ravno 700 let, kar je umrl ta veliki mož, ki je tako goreče ljubil siromake. Tudi Slovenci bomo počastili njegovo ime. Mohorjeva družba bo izdala prelepe «Legende sv. Frančiška», ki jih je spisal znani pisatelj Ksaver Meško.

Novi bankovci.

Dobili bomo nove bankovce po 10, 20, 50 in 100 lir. Imeli bodo znamenje snopa in sekire. Prav potrebno je, da se umazani in mastni bankovci, po katerih se pasejo milijonske črede nalepljivih mikrobobov, sežgejo. Dobili bomo tudi zveneč denar po 5 lir, iz nikla kovan.

Zavod za opice.

V Parizu je zdravnik, ki cepi ljudi zoper starost. Pravijo, da ima uspehe. Stari, nadložni in betežni bolniki se po cepljenju pomladijo, postanejo živahni in sveži. To traja pa le par let. Cepivo dobiva zdravnik od opic. Zdaj je Voro nov kupil cel grad v Italiji na Rivieri kjer bo redil sto opic, da bo na njih preskušal svojo iznajdbo.

BELEŽKE.

Besedo pojedli. Ko so dnevnik «Edinost» ustanavljali, so mu zapisali na pot: «Z verskimi zadevami se ne bode pečal». To obljubo je dnevnik že neštetokrat pomalical. Tudi v uvodnem članku z dne 23. februarja t. l. se zelo živahno peča z verskimi rečmi. Seveda vera, katero «Edinost» poveljuje in brani, je nekakšna protestantska kolobrocija, dobra za švahmatike, oderuhe in histerične ženske. V tisto vero se dobro poda «egiptovski vedež» in pa tista ljubezniva babica, ki slovensko govori in nič ne izda. — Vsekakor bi bilo bolje, da bi se «Edinost» ne pečala z verskimi rečmi, toda žilica ji ne da, ko je revše tako po božno in zgrevano.

MIHEC: Veliko govoriti ni lahko.

JAKEC: Molčati preveč je pa kar hudó.

«Varljiv sijaj». Tudi «Edinost» je vrgla prsti na grob g. Pisentija, ki je one dni politično umrl. Naredila pa je pri tej priložnosti, kakor vselej, pridigo. Pa naj bi jo, samo da ne bi lagala. Toda povzdignila se je tako daleč v svoji pobožni lažljivosti, da pripisuje Pisentijevo nekdanjo moč njegovim «načelom». Pa gg. uredniki «Edinosti» dobro vedo, da Pisenti ni prišel do ugleda z načeli, katerih najbrž nikoli ni imel. Saj vsak otrok ve, v čem je bila Pisentijeva moč. — Potlej pa «Edinost» naredi primero in pravi: Kakor so bila Pisentijeva «načela» prazna pena in se je vse razpuhnilo v nič, tako so tudi načela slovenske goriške stranke samo «varljiv videz», ki je mnoge «zapeljal», pa se bo v nič razblinil. — Torej krščanstvo kot podlaga političnega, socialnega in kulturnega dela je za edinjaše le «varljiv videz», Krekova načela so na isti stopnji z načeli Pisentija. To s bere v slovenskem dnevniku 18. svečana 1926. Ptuj!

Banda svira. Na Repentabru je edinjaška godba. Ta godba je zdaj vpisana v snoparski sindikat.

Ali bo kaj ali ne?

Istrski seljak Gorštak je priobčil v «Puškem Prijatelju» članek o Narodnem svetu. Posneli smo glavne misli, da bodo naši bralci vedeli, kako sodijo Istrani o vprašanju Narodnega sveta.

«Odkar je bil v «Puškem Prijatelju» in v «Goriški Straži» obelodanjen poziv poslanca Besednjaka za ustanovitev Narodnega sveta, je zavladalo med istrskimi seljaki živo zanimanje. Mirne duše trdim, da je eden največjih grehov naše narodne politike ta, da nimamo Narodnega sveta. Prepričan sem, da je ves naš narod, zlasti pa kmečko ljudstvo, odločno za Narodni svet, kateri bo razsojal morebitne spore in kateri bo nekak generalni štab naše celokupne narodne politike. Mi seljaki vidimo, da sta tu dve stranki. S tem treba računati. Pristaši ene in druge stranke ne bodo menjali načel, ki jim služijo kot temelj za njihovo življenje. Zato pa je Narodni svet potreben, ki bo stal nad strankami. Narodni svet bo okorajžil naše ljudstvo, obenem pa bo dvignil naš ugled pred oblastmi. Bodočnost našega naroda je v veliki meri odvisna od ustanovitve Narodnega sveta. Zato trepetamo v srcu ob misli, da bi do Narodnega sveta ne prišlo. Treba delati, da lepa misel poslanca Besednjaka ne zaspi. Kadar gre za našo kožo, dvigamo mi istrski seljaki svoj glas, ki je glasen poziv za skupno delo. Dal Bog, da bi ta naš glas ne ostal glas vpijočega v puščavi».

Tako se glasi članek istrskega seljaka. Dobro je povedal.

Magnatstvo in narodnost

Kje je izvor magnatstva? Ko se je v Avstriji l. 1848. izvršila «kmečka odveza», postal je kmet samostojen gospodar svoje zemlje. Dobil je žalostno pravico delati dolgove na zemljo. To priliko so zgrabili z obema rokama kapitalisti in oderuhi. Jeli so kmetu posojati in se potom gruntnih bukev vsedati na njegovo zemljo. Tedanja liberalna zakonodaja je odvezala z verige vse satane. Gostilne so vstajale kakor gobe iz mokrih tal. Vse je vpilo v kmeta: «Gospodar si, sedi in pij in ponosen bodi!» Pa je sedel in pil, dokler ni lepega dne slišal čisto druge muzike: «Berač si, vse si zapil, marš ven!» Potem je bila dražba. Vsi kmetje brez denarja. Kdo bo «gnal»? Edino le oderuh. V cvetu liberalne dobe se je na dražbi podalo tisoč goldinarjev vredno posestvo za — pet goldinarjev. V desetih letih je šlo v Avstriji čez 62 tisoč kmetij na boben.

Magnat.

Iz zastrupljenca in oderuha je nastal veleposestnik — magnat. On je imel v rokah vso moč na vasi: bil je gostilničar, župan, veleposestnik, upnik vseh vaščanov, trgovec na debelo in drobno, vaški bankir in zaupnik narodne stranke. Pa narod mu je bil malo mar. Glavno je bila njegova denarnica, posestvo in treh.

Ker je bilo vse ljudstvo od magnata odvisno, je v politiki zadostovalo pridobiti njega, vsi drugi volivci so morali iti za njim kakor ovce za pastirjem. Če je magnatu protinarodna stranka ponudila več, potegnil je občino seboj v protinarodni tabor.

Ali so še magnatje?

Na Stajerskem jih ni več. Na Kranjskem jih ni več. Na Goriškem jih ni več. Zakaj ne? Zato, ker jih je izpodkopal mlado in bojevito krščansko-socialno gibanje. Magnatje so grozno civilili, da je narod v nevarnosti, pa poslušal jih ni nobeden več. Može, kakršen je bil dr. Krek, so vedeli, da je magnatstvo največja nesreča za narod in živa nevarnost za obstoj narodne zavesti. Ni jih motilo civiljenje, vpitje in zmerjanje. Naredili so razkol: tu narod — tam magnat. In magnatje so ostali sami, skupnili so kakor sneg na pomladnem solncu. Vse je vihar razdjal, narod pa zmeraj stal.

Pa pri nas.

V območju tržaške «Edinosti» je še do danes zadnje zatočišče magnatstva. Edinjska stranka se še vedno naslanja na vaške mogočnike in prezira maso ubogega ljudstva. Potom takih se ta stran-

ka oslanja na vsakokratno vladno moč. Zato je ta sistem v današnjih razmerah živa in neposredna nevarnost za ohranitev naše narodne zavesti.

Le pogledite okrog po vaseh. S kom se brati magnat? Komu se ponižno vklanja? Komu vse vstreže? Komu se ne upa pokazati zob? Kako vzgaja svoje otroke?

Imamo obilo dejanskih podatkov o čudni narodni zavesti magnatov. Žal, da jih ne moremo priobčiti. Pa že pride čas obračuna.

Dejstvo je, vedno bolj daleč vidno in vedno bolj jasno: bodočnost našega naroda je v masah revnega, od gospode zaničevanega in preziranega ljudstva. In v tem je tudi pomen naše neizprosne borbe proti edinjaštvu.

Kako je z zdravjem na kmetih

Da je jetika po tovarniških krajih bolj razširjena kot na kmetih, je znano že vsakomur. Vzroki za to so različni, na primer slabša prehrana, slaba stanovanja, pomanjkanje solnca, pokvarjen zrak, itd. Bolniki iz mest so odhajali na kmete in so si tam zboljšali svoje zdravje. Dežela je bila naša nada, jetika na deželi je le malokje našla žrtve. Precej enako je bilo tudi z drugimi boleznimi.

Sedaj pa vidimo vsak dan bolj, da se jetika udomačuje tudi med kmetiskim prebivalstvom. Število žrtev je večje, kot je bilo pred desetimi ali še več leti. Tudi splošna umrljivost je že v marsikaterem kmetiskem okraju večja kot v večjem mestu.

Kje je torej vzrok? Zakaj tudi kmečki prebivalci, ki niso slabotni, ki imajo zdravo okolico, ki bivajo večino dneva na svežem zraku, vedno bolj podleajo boleznim? Poleg vzrokov, ki so isti kot po mestih, je moralo priti nekaj drugih zraven! Kajti nesnažnost je bila na kmetih včasih še večja, stanovanja so bila včasih še slabša, kot sedaj! Gotovo je nekaj pripomogla tudi svetovna vojna, vendar se ta ni mogla s svojimi usodnimi posledicami tako maščevati nad kmetiskim prebivalstvom, saj ono med vojno ni toliko trpelo, ker je imelo dovolj hrane. In poleg tega se je umrljivost na kmetih že pred vojno dvignila!

Slaba hrana in obleka.

Eden glavnih vzrokov za pojemanje zdravja tudi med kmetiskim prebivalstvom je v spremembi njegove prehrane. Deželan je namreč v svojem življenju popolnoma začel posnemati meščana, delavec na kmetih delavca v tovarni.

Znano je vsem, da so dajali nekdanja kmetih plačo v naravi, n. pr. obleko, obutev, perilo, sploh vsa oblačila, zraven pa hrano in za Božič še kak goldinar. Zato so bili posli dobro oblečeni in zdravo prehranjeni; kar jim je bilo potrebno, to so dobili! Zdaj pa delajo posli tudi na kmetih za denar! Samo, da je denarja več, čeprav je hrana slaba! Denar potroši hlapec dostikrat za pijačo, a za obleko in za približek k jedi mu nič ne ostane. Tudi dekla hoče biti moderna; svilene bluze, nogavice, čevlje, ki ne morejo prenašati blata na deželi, samo da se postavi! Posledice kmalu vidimo. Nezadostna hrana, nezadostna obleka, zraven pa še telesni napor, vse to slabi telo vedno bolj in bolj in ono postaja sprejemljivejša za bolezni.

Gospoščina je zanič.

Mestne navade se ne morejo kar tako zanesti na deželo! Kava zjutraj za zajuterk človeku, ki zgodaj vstane in telesno dela vse dopoldne, ni zadostna. Kavo zajtrkuje lahko človek, ki dopoldan sedi v sobi in telesno ne dela, pa še za tega je vprašanje, če mu koristi. So na kmetih še hiše, kjer jedo zjutraj še polento, sok, itd., a žalibog je teh vedno manj! Kava sploh ni jed, vse kar je v kavi kaj vrednega, je mleko in sladkor. Ali ni torej boljše samo mleko?

Druga navada, ki vedno bolj prodira iz mesta na kmete, je mesna hrana. Ona ni koristna prehrana, zraven pa je še draga! Meso naj je predvsem človek, ki radi telesne nezaposlenosti nima veselja do jedi, nima teka za hrano, ki je obilna. Predvsem pa ni preobila mesna hrana za mladino in za deco. Seveda ima mesna hrana to ugodnost, da je hitro pripravljena in tukaj dostikrat tiči vzrok, zakaj je mesa vedno več na mizi.

Preljubi denar.

Nekdanje ugodno stanje zdravja na deželi je mnogo poslabšal tudi lov za denarjem. Za denar gre od hiše vse! Mleko in mlečni izdelki romajo v mlekarino, doma pa otroci jedo posneto mleko ali črno kavo. Za izkupljen denar prinaša mati iz mesta malovredne sladkarije! Za denar mora stran fižol, krompir, žito, «doma bomo že potrpeli», pravijo. Potem pa zopet — dostikrat mnogo dražje — kupujejo nazaj moko in kruh. Vse se proda, denar se potem potroši deloma za nepotrebne stvari in seveda tudi za pijačo ga ni škoda! Tudi ne za tako obleko, ki za deželo ni primerna. Dostikrat vidimo na kakem hribu, kje daleč od mesta, kako se dekleta love v lakastih čevljkah po kamnatih in blatnih potih, ko gredo ob nedeljah k maši.

Vsakdo bi rad videl, da bi se našemu kmetiskemu ljudstvu, ki si v trudu in

znoju služi vsakdanji kruh, godilo dobro, vendar ni prav, če mestne razmere prenašamo na deželo! Kar je za mesto dobro, je za deželo morda že slabo, kar pa je za mesto slabo, je pa za deželo že prav gotovo za nič!

Prosvetni delavci med našim ljudstvom pa naj skušajo odpraviti težnjo po opičem posnemanju mestnih razvad. Naše kmetisko ljudstvo mora ostati krepko in trdno, saj iz njega črpajo svoje moči vsi stanovi. **Zdravo kmetisko ljudstvo, zdrav narod!**

Deseti brat na Suhorju

Vre duosti buotu sm čev ldi šrajeta, de buomo kmali pili duobro vuodo u Trsti, ki juo buodo vjeli v Sihurskih lokah, Mieni sie čudno zdi, kuku ta stvar stoji, zetu sm skleniv de buom šev tūdi jest pošpiegat.

Vmahnev sm juo guor pa Rieški dālīni, pri gaspot Žagarju sm kreniv čiez nuov Sihurski must, ki ga jemajo v štanti tūdi Kozjani, jenu v enmu kvarte ure sm biv tam. Naspruoti mi pride an muoj str kolega sez Barke, kmi pried rieče: «Pej kašna pasja nuoga te je les prveklela, ma kaj buoš vidu nu! drevje pasečenu pej vs sviet narube vabnen, pa šie ga buojo mogli prej ku buo skumplenu». Poglīdat sva šla tanelo, ki je narjena pod pot in vre duosti nuotri u hrib. «Ma v kulkih lietih buoste fertik», ga poprašam. «Ja veš prjatu magari vabenkrat, sej meni ne buojo dali za grent anka šolda, ma pej vselih mi buo žov pa lepih partih, nečku vozri se vakuli pej boš vidu, kni še nič gvišnu, pej so vre duosti škuode Suhorcām nardili».

Posloviv se sem uod njega, jn sem stopiv še na Suhorje, kje vglīh pūst, de vidin če jemajo kej pliesa, pršov sm u vas, pej sm vidu de ga nemaju nevade jemet, pač pa sm čev fante kso hađu lpu peli deb jih zmiram paslušav. «Le taku fantje, slavenska narodna piesm se v današnjih cajtih šika, tja buom jest zmiram rat pršov, pej nie kamr škriplje remonka», taku sm si mislu jn vesiev šev pruti duomi.

Mali list v vsako hišo, v vsako slovensko družino!

PODLISTEK

Zločin in kazen

(Nadaljevanje.)

Zmračilo se je. Kako ura razbija! Tam gori pa, iz balkonske sobe se zasliši čudno šumenje. Zidar stopi na balkon; — resk — strohneli les se zlomi in mož pade v globočino.

Ob devetih je prišel zdravnik pogledat bolnika, mu potipal žilo in ga vprašal: «Kako je, gospod Roita? — Milostljiva gospa vam želi «lahko noč»; utrujena je in hoče malo leči.»

Milostljiva gospa in doktor sta se peljala z vozom na kolodvor, kramljajoč o lepih dneh, ki jih mislita preživeti ob morju, dočim je ležal bolnik nepremično, obdan od strahov preteklosti.

«Kje je vendar moja žena? Tone! Naj vendar pride moja žena!»

Služabnik je blado pripomnil: «Milostljiva gospa se je odpeljala z gospodom doktorjem.»

«Nemogoče!» Bolnik se je vzpel v blazinah. «Kako vendar? Kdaj vendar?»

«Kdaj? S polenajšim vlakom», je ravnodušno odgovoril služabnik. «Nikar se ne vznemirjajte. To tukaj morate piti, je rekel gospod doktor.» Fant je šel v stransko sobo, prinesel kozarec ter ga postavil poleg postelje na nočno omar-

ico. «Bodite le lepo mirni», je rekel, ko je bolnik, nezmožen izpregovoriti besedico, mahal z rokami. «Mladi gospod bo prišel šele čez par ur. Kar pozvonite, če me boste potrebovali.»

Sam! Šla je z njim, ki je njenega moža izročil norišnici! Sam je, brez pomoči, izpostavljen surovostim svojih služabnikov, v svoji lastni hiši kakor berač v bolnici!

O, kakšni so ljudje!

O, na ljudje, pošasti so. Kamen imajo v prsih, ne srca. Izumrla je ljubezen na svetu.

Ne, še ne. Zidarjeva žena je pretakala takrat krvave solze ob truplu, dvignila je svojega otroka proti nebu... To je bila ljubezen.

Je ljubezen na svetu in sočutje tudi. Za vse, samo za enega ne.

Sliši, kako tiktaka ura: morilec!

Ni sočutja za morilca — za morilca ni ljubezni!

In če umor ni njegov edini zločin? Kaj, če je samo zadnji člen verige, ki sestoji iz tisoč grehov proti večnemu zakonu o ljubezni...?

Stokajoč se je nesrečnež premaknil na svojem trpljenju polnem ležišču, skušal je raztrgati verigo, ki se je ovijala okoli njega vedno tesneje in vlekla vse njegove misli k tlom — vedno globlje, v propad — v peklo.

V njegovih tovarnah jih je umrlo na stotine na jetiki, ki pri tako silnem težkem delu niso mogli živeti ob tako

bornih plačah. Imel je ženo, ki jo je zaničeval, ker ni bila lepa; umrla je vsled njegove trdosrčnosti. Imel je sina. O, ko bi ga še imel!

Bil je čas — desetletja so že minila od tedaj — ko se je igral njegov sin kot otrok pod njegovimi nogami in se z mehkimi, rjavimi očmi večkrat ozrl nanj, kot bi nečesa prosil. Ljubezni je hotel. In ker oče te neme prošnje ni razumel, je bežal k materi. Mati je umrla in deček Moric je rastel, žejen ljubezni, a od nikogar ljubljen; skoraj osovražen od očeta, ki se je spominjal nelepe, ljubosumne matere.

Pozneje, ko je revež našel bitje, ki ni samo zahtevalo ljubezni, temveč jo je tudi vračalo, tedaj je oče bolj iz hudobnosti kakor iz stanovskega ponosa raztrgal mladi srca narazen in uničil vse sinove upe. Pobožnemu strahu pred zažugano očetovo kletvijo je Moric žrtvoval svojo srečo.

Tedaj je nastal tako globok prepad med očetom in sinom, da bi niti očetova kletev ne mogla izkopati globlje. In izmislili so si bajko, da je bil Moric, ki se je potegnil zanj in ga osvobodil iz zdravilišča. Moric! Hahaha! Za kako dramo bi bil to zelo zanimiv zaplet. Toda v življenju se kaj takega ne dogodi. Tudi se ne sme dogoditi! Sramota bi bila to! Če ga zapusti žena, ki jo je nosil po rokah, ga mora sin, ki ga je zavrgel, najmanj umoriti.

Čuj! Kaj je to?

Krepki moški koraki v stranski sobi. Prihajajo! Prihajajo! Sovražniki, zdravniki! Iskat so ga prišli, da ga bodo zopet vlekli v zdravilišče. — O, kje je revolver!

Vrata so se odprla. Visok mož s temno brado in klobukom v roki je vstopil.

«Nič koraka naprej!» je zavpil blaznež, zraven na postelji in divje dvigajoč roke.

Prišlec se je ustavil. Njegove mehke, otožne oči so se srečale z divjimi pogledi blaznelega.

«Oče!» je izpregovoril rahlo, toda razločno. «Ali me ne poznaš? Jaz sem tvoj sin.»

«Sin?» je zavpil trpeči, kot da ne more razumeti. Zdelo se mu je, kakor bi bile temne zavese okrog njega, vidi se samo blede obraz in dvoje oči — pobožnih oči.

On je in nihče drugi. Prišel je in prinaša bolnemu očetu miloščino svojega sočutja.

Miloščino? Proč z njo!

«Proč!» je zavpil bolnik, mahajoč po zraku z onemoglimi rokami. «Nimam sina!»

Molče se je sin obrnil, da bi počakal v stranski sobi. Ni še dospel do tja, ko se je vihar poleg in jo ležal bolnik nezavesten v svojih blazinah. V trenutku sta bila pri roki dva služabnika; toda mladi mož ju je zavrnil in je šel sam k postelji svojega očeta.

Kaj nam z dežele pišejo

GORNJE VREME.

Poročali smo že Malolistarjem, da nameravajo izrabiti vodno moč Reke na ozemlju naše občine pod Fužinarjem za ogromne množine elektrike. Toda ta načrt je »še v božjih rokah«. Pač pa so pričeli z drugim načrtom skoraj na istem mestu. Zelenica bo zajela potoček Drago in napravila bazen skoro v strugi Reke, odkoder bodo črpali vodo, ki jo rabi za stroje. Premetali so precej materijala in spremenili precej obliče zemlje; sedaj pa vse stoji. Vzrok bo najbrž neugodno vreme in pa, — veter v žepih. Ljudje pa tako željno čakajo na kak zasluzek. Pa treba je potrpljenja, da magnatje prej procenite praračunaja.

RAČICE pri Podgradu.

Že dolgo ni bilo dopisa iz naše vasi. Pa saj tako nimamo poročati kaj veselega. Zima s svojo snežno odejo nas je potisnila v kot. Glad hodi po vasi. In če nočeš gladovati, pojdi v trgovino kupovat »s kredo na gredo«. — Že dalje časa razsaja po vasi škrlatica; pobrala je več otrok. — Dokler se je prodajal v Podgradu Mali list v Bandaževi trgovini, smo ga mnogi redno tam kupovali. Zdaj se tam dobiva »Il Piccolo della Sera«, mi pa bomo Mali list naročili na dom. Tako si prihranimo pot do Podgrada. Žal, da nas pismonoša ne obiskuje redno tako, kakor je predpisano. — Da ne pozabimo predpusta: V Podgradu je bil redno vsak teden dvakrat ples; enkrat snoparski, drugičkrat fantovski. Tudi naša mladina je snoparskega pridno obiskovala. Seveda ne vsi. Zjutraj, ko je mamica kavokuhala, je prihajala hčerka iz Narodnega doma v dom gladi.

SEŽANA.

Pust-patron vseh šem in prismojen-cev je šel še precej pametno mimo nas, to pa zato, ker je pomanjkanje lirič. Le nekaj šem je beračilo po vasi; čas bi že bilo, da bi enkrat za vselej oblasti prepovedale to staro pogansko navado. Da ne bi kdo mislil, da smo letos Sežanci »ploh vlekli« moram povedati, da smo imeli 13. svečana t. l. štiri poroke v naši župniji. Le Orlečani so napravili letos izjemo; ta pust niso imeli nobene ohoeti. Tam čaka marsikatera tetka zaželjenega ženina, da bi prišel po njo. Plesali pa vendar so in tudi igro so imeli, katera se je baje prav dobro obnesla. Razume se, da se je sežanskim mamam na dan porok marsikateri močnik prismodil. Najbolj so gledale »Tica Pajcovga« in njegovo zalo Maričko, ko sta se peljala v zakonski jarem. Kaj se hoče, ženski svet je radoveden, posebno ob takih priložnostih.

PLANINA pri Vipavi.

Kljub neprilikam, ki ovirajo naše društveno delovanje, nam je Prosvetno društvo pripravilo ta predpust nekaj dobrega razvedrila s svojo veselico. Na vzporedju je bila Gregorčičeva deklamacija »Dartev« in »Kupa življenja«; pevski zbor je zapel »Opomin k petju«, »Naša zvezda« in »Pogled v nedolžno oko«. Igralke so kot začetnice dobro pogodile svoje vloge v igri »Prisiljen stan je zaničevan«. Kar iznenadili so nas pa igralci, ki so predstavljali »Gorje mu, kdor pride dijakom v roke«. — Poročil se je v tem predpustu g. France Lavrenčič z gđ. Franičco Trbižan. Oba sta bila delavna člana društva. Vrlemu paru želimo sreče in božjega blagoslova v zakonskem stanu: Na mnoga leta! **Društvenik.**

S KRASA.

Pust je minil, z njim veselje in rogoviljenje, popivanje in ponočno divjanje razuzdane mlečnozobe mladine. Posebno so se ponašale razdivjane koprivske bubi frizure, katere imajo še od lani skrajšane lase, tako, da so prav za pustni čas. Pohajale so po drugih vaseh v družbi mladencev in divjale v ponočnih urah. Ljudje so se zgražali nad njimi in se vpraševali, od kdaj je ta način ponočevanja, da dekleta s fanti okrog rogovilijo! Kopriva, naj te pamet sreča, in ne prodajaj svoje razuzdanosti po drugih vaseh. Starši, vzemite leskovko v roke, dokler je čas še za obračunati s takimi punčkami. In za prihodnji pust bo gotovo bolje, če tako naredite.

POVIR.

»Vzajemno podporno društvo za zavarovanje goveje živine« je imelo 21. februarja svoj občni zbor. Na sporedu je bila volitev novega odbora in sprememba pravil, ki naj po novem odgovarjajo italijanskemu zakonu. Ta zavarovalnica dobro posluje v kljub nizkemu stavku 10‰ letne premije. Včlanjenih je sedaj 83 kmetovalcev. V društvu vlada hvalevredno soglasje. — Glede izobraževalnega združevanja se pa ne moremo tako pohvaliti. Ni še eno leto, odkar se je ustanovilo Prosvetno društvo, pridruženo Prosvetni zvezi v Gorici. Društvo pa nima sestankov, le knjižnice se poslužuje. Bilo bi prav, da pokaže kaj več življenja.

GORJANSKO na Krasu.

Večina naših fantov je zaposlenih v Trstu, v Tržiču in v bližnjem kamnolomu. Ob nedeljah so vsi doma, toda preveč plešejo in pijančujejo. Če pa greš po vasi in govoriš s posameznimi ljudmi, vsi tarnajo in obupujejo nad veliko draginjo, davki in dokladami. Spametuj se, vendar, mladina in poprimi se česa bolj resnega in koristnega!

Iz PLAČ pri sv. Križu.

Pust je pri nas minil brez običajnega norenja. Sedaj ko je grdo vreme, lepo sedimo doma in beremo Mohorjeve knjige, Stražo, Mali list in nekateri tudi »Naš čoln«. — Naša mladina je postala za društveno življenje skoro malomarna, glede društvenih prireditev bi si želeli več užitka, kajti lani je naše društvo priredilo samo eno prireditev, kar je za društvo, kateremu so na razpolago tako izvrstni prostori, le malenkosten dokaz življenja. — Kruta smrt je ugrabila neki materi tekom petih tednov dva sina v najlepših letih. Družini iskreno sožalje.

RICMANJE.

Ivan Zuljan, po domače Grabček, 37 leten, je ta pust, kakor že druge, razposajeno praznoval. Tudi letos se je osemil in hodil po vasi od gostilne do gostilne. Povsod so mu ponujali pivci obilo vina in žganja. V gostilni A. Senice je bilo takih dobrotnikov še posebno veliko; mož je popil navrh vina še cel liter močnega žganja. Odšel je proti domu, pa ga ni več videl. Padel je na tla v nezavest, iz katere se ni zbudil nikoli več. Bil je dejan v sv. olje, potem so klicali zdravnika iz Milj. Ta ga je ukazal prepeljati v tržaško bolnišnico. Nesrečni mož je umrl v torek 16. t. m. Prepeljali so ga pokopat v Ricmanje, kjer se je velika množica udeležila pogreba. Pokojnik je bil priden delavec, spreten zidarski mojster, v občevanju z vsemi prijazen. Zapustil je 4 otročiče. Škoda mladega življenja, ki ga je ubil alkohol!

ZOBOZDRAVNIK

Dr. L. MERMOLJA

specijalist

za zobne in ustne bolezni sprejema

v Gorici na Travniku št. 5, II.

od 9-12 in od 3-5

Kdor rabi

Pohištvo, šivalne stroje Singer in druge potrebščine za stanovanje

naj si ogleda zalogo pohištva

G. BREINER

TRNOVO

pri Bistrici in OPATIJA, predno kupi kje drugje.

Zobozdravniški ambulatorij

TRST, v. Settefontane št. 6

od 9. do 12. ure in od 15. do 19. ure

Ljudske cene.

Privatna klinika

D. Cicero

v Postojni

izvršujejo se vse kirurške in notranje operacije

osa električna zdravljenja

Žarki X.

Andrej Purič

TRST

Via Media št. 6

Kovaški mojster

IZVRŠUJE: Vsakovrsta stavbna dela — Železne ograje in omrežja — Takošnja izvršitev — Štedilniki vseh vrst — Izdeluje tudi železne roletes — Poprave, spopolnitve.

Röntgenološki zavod

PRIMARIJA

dr. A. de Fiori

v Gorici

Corso Vittorio Em. III. 14

Sprejema od 9-12 in od 2-4

Dr. R. Zaletel

Zdravnik za kirurške in ženske bolezni, sprejema od 8-12 ure

dop. in od 2-4 ure popoldne

v Kozleku, II. Bistrica

Ko se je prebudil iz nezvesti, je nesrečnež zopet zagledal blede obraz z mehkiimi očmi, čisto nad blazinami. Nič več ni zdijval.

»Moric«, je zaihtel, »si res ti?« Namesto odgovora je prijel mladi mož, ki je stal ob postelji, njegovo velo roko in jo poljubil.

»Ne!« se je oče branil. »Kaj je s tvojo bivšo nevesto Rožo? Kako živi?«

»V Gradcu v samostanu«, je rekel Moric in obrnil glavo v stran.

»In ti?« je vprašal oče. »Kako živiš?«

»Živim mirno tjavendam«, je odgovoril Moric z rahlim vzdihom.

Blaznik je strmel vanj, sprva z izrazom začudenja, potem zamišljeno se smehljajoč.

»Jaz ne, Moric«, je mrmral, »jaz ne živim mirno.«

»Ubogi oče«, je rekel Moric. Njegov glas je zvenel žensko mehko. »Vse vem. Vse, vse bo zopet dobro!«

»Ne vsega«, je ugovarjal bolnik. »Niti polovice ne veš.« Razburjen se je obrnil na postelji. »Niti tretjine — nič ne veš. Povedati ti hočem.«

Približal je svoje ustnice k sinovemu ušesu in šepetal. Bila je zgodba o zidarju, o balkonu, o uboju, ki jo je zblazneli pripovedoval v nesmiselno zvezanih stavkih. O Bog, kolikokrat je že skušal povedati — zdravnikom v zdravilišču — svoji ženi — služabnikom — a nikdar mu niso pustili, da bi se izgovoril. Ta mož pa, ki je bil pred kratkem njegovemu

srcu bolj tuj kakor tujec — ga ni niti enkrat prekinil. In ko je končal, ves izčrpan od pripovedovanja, ni zaslišal »fiksne ideje« in »blazne predstave«, s čimer so ga mazači v zdravilišču razjezili do divjosti.

»Bog ti bo odpustil, oče; Bog je dober.« Samo to je rekel Moric s svojim mehkim, pomirjevalnim glasom.

»Ali si pobožen?« je vprašal Roita hripavo. »Da! Slišal sem, da si postal pobožen. Toda vedi« — dvignil se je počasi in sedel ter z obema rokama držal za senici — »da je Bog pravičen — prekleto me mora... Se to: ti si me vzel iz zdravilišča, Moric? Ti, kajne, ne ona?«

Njej sem storil vse, tebi ničesar! Da, vzel sem ti nevesto. O kako je svet zmešan. Povem ti Moric, a Bog že najde svoje ljudi. V zdravilišču sem postal fatalist, da boš vedel. Ti si — pravnik, kaj ne?«

Moric je natančno sledil blaznikovim miselnim skokom. O kakšna logika je bila v njih, kakšna srce trgajoča logika.

»Moric«, je ponovil Roita svoje zadnje vprašanje, »ali si pravnik?«

»Da, oče. Okrajni sodnik v B. Vzel pa sem dopust in —«

»Oh, saj je vseeno! — Kako kaznuješ ti glasom paragrafa uboj?«

»Po okoliščinah«, je odvrnil Moric in neprestano pomirjevalno gladil očetovo roko.

»Ježuit! — Okoliščine: zavrtnost, namen. — No? Kako bi me obsodil?«

»Jaz — tebe? Jaz, svojega ljubljeneega očeta?«

»Ljubiš me? Ti — da — ti si dober človek«, je rekel bolnik in slabotno zaplakal v svojo blazino.

V tem, ko je jokal, se je dotaknilo dvojice mehkih ustnic njegovega čela. Moric je bil, ki je poljubil tako nežno kot mati. Vse je odpustil očetu. V poljubu je ležalo zagotovilo.

Strahotna ura se je ustavila — nebeški trenutek po štirih peklenskih letih!

»Moric, ti si dober človek«, je rekel oče zopet in zopet s slabotnim glasom. — Bolje mi je — mogoče bo še vse drugače, kakor ti praviš. Neko željo imam — moram mi jo izpolniti. Hočeš li?«

»Če le morem, oče, z veseljem.«

»Pripravi mi —« je začel starček. Njegove oči so zopet zadobile blazni izraz in njegov glas je trepetal — »zidarja, da uredimo to stvar.«

»Oče«, je rekel Moric, »zidar ne more priti, ker je mrtve.«

Skoro minuto je strmel bolnik svojem sinu v obraz, ne da bi izpregovoril besedo.

Kolikokrat so baš to rekli zdravniki. In on jim je na sto načinov hotel dokazati, da ni res.

Temu človeku pa ni mogel ničesar odgovoriti. Tudi ni hotel. Ta mož nima namena, da bi nalagal, on je dober.

Mogel reči sicer tako fantastični raz

»Ali se mrtvi ne vrnejo?« Samo to je burljivec.

»Vstanejo šele na sodni dan.«

»Oh, ti pač veš.« Ura v glavi je začela čisto počasi delovati. »Toda — Moric, živi pa lahko pridejo.«

»Gotovo.«

»Žena živi. — Ona, veš, ki je stala poleg njega s krvavim madežem na obrazu. Lenc se piše. Živi tu v vasi. Ta naj prides.«

»Jutri pojdem iskat, oče.«

»Ne, danes! Danes. Daj mi mojo obleko. Vstati hočem. Pomagaj mi na otomano in potem mi pripelji ženo.«

Moric je v skrbeh gledal trpečega, ki se je tresel od razburjenja. Ali bi bilo pametno, da ga danes po tolikem razburjenju izpostavi še najhujšemu, to je pogledu na ženo, ki je po njegovi krivdi postala vdova?

Mislil je in mislil, tedaj pa je videl, kako je oče vil roke. Nepopisno uboga duša je prosila odrešenja. Čakanje še preko ene noči bi povzročilo mogoče smrt ubogi duši, ki je že napol prišla iz teme.

»Dobro, oče, še danes ti pripeljem ženo«, je rekel Moric.

Pomagal je svojemu očetu, da je vstal in se oblekel, ter mu postal na otomani. Takoj popoldne je šel v vas in povprašal po stanovanju vdove Lenc.

Hiša, v kateri je stanovala vdova Lenc, je stala blizu cerkve. Bila je stara in je imela majhna okna. Nad vhodnimi vrati je visela črna deska z izpranim napisom: Viljemina Oberholzer, šivilja.

GOSPODARSTVO

Amerikanska modrost

«A saj pravim, bedaki so Američani v vseh ozirih, njihovi profesorji so osli in šarlatani, samo mi smo pametni, tako da se čudimo sami sebi!» Tako se norčuje mister Francis Magajna v svojem odgovoru na moj članek v «Malem listu». Resno vzeto pomeni torej Magajnov stavek sledeče: Resnično pametni so le bogati Američani, mi siromašni Slovenci pa smo bedaki, osli in šarlatani. Take stvari si upa «ultranarodna» «Edinost» tiskati in jih ribati pod nos tistim svojim slovenskim čitateljem, ki jih vzgaja že pol stoletja. Naravnost božanstveno! Dokazuje za amerikansko modrost vidita mister Francis in internacionalno-kapitalistična «Edinost» v vedno večjem naraščanju amerikanskega bogastva, naša neumnost pa se seveda zrcali v naši gospodarski bedi. Lepa teorija! Kdor je bogat je torej moder in razumen, kdor je ubog, pa je tepec.

Ni čudno potem, da nam ubogim slovenskim tepcem naš amerikanizirani rojak ponuja take-le amerikanske modrosti: «da postaja ameriški narod polagoma tudi solastnik svoje industrije in trgovine». (Kako more nekdo še le polagoma postajati solastnik tega, kar je baje že njegovo, to vedo le modrijani pri «Edinosti»). Dalje: «da je tisočak (namreč tisočdolarski bankovec) samo nekaka delnica Zedinjenih držav».

In vkljub vsemu temu sem prepričan, da je gospod Fran Magajna mnogo pametnejši, nego tisti amerikanski profesor, h kateremu je šel v šolo ter da ga bo domača slovenska gruda kmalu ozdravila od amerikanske mrzlice, ki jo je prinesel seboj preko oceana.

Drago Godina.

Semenj v Herpeljah 3. II. Prignanih je bilo 100 volov, 120 krav, 40 telet, 20 konj, 120 prašičev. Cene: goveda 425—450, teleta 800.

Semenj v Dutovljah, 4. II. Prignanih je bilo 86 volov, 92 krav, 37 telet, 11 konj, 1 osel, 63 prašičev. Cene: voli 500—600, krave 500—550, teleta 650—750.

Semenj v Podgradu, 8. II. Prignanih je bilo 8 volov, 22 krav, 5 telet, 2 konja, 35 prašičev. Cene: voli 500, krave 415—475, teleta 700.

Vojna odškodnina. Beneške obligacije imajo ceno na borzi 68.70, to se pravi za papirje, glaseče se na 10 tisoč lir, dobiš v prosti kupčiji okroglo 6 tisoč 870 lir gotovine v bankovcih. Ta cena je bila na tržaški borzi 23. februarja.

Zlato. Uradna cena zlatega denarja je bila 22. II. 479.80 papirnatih lir za 100 zlatih.

Kmečko tajništvo.

Vincenc M., Volčjigrad. — Vložili smo za Vas prošnjo za pojasnila. Oglasite se pri nas.

Več kmetov v občini Premu. Prijave glede srenjskih užitkov (usi civici) morate vložiti do 6. junija 1926 na naslov: Commissariato per gli usi civici, Trieste, Via Cavana.

G. Schein, Knežak: Pridobljene pravice državnih vpokojencev se po novem zakonu ne spremenijo.

Sivec, Kobarid: Odgovorimo pismeno. **Jernej Hrovatin, Senoče:** Pišite na sledeči naslov: Anton Strekelj, Banjaluka, Jeličpolje 114, Bosna.

Jožef Sustar, Terpeane: Določila glede izseljevanja homo začeli priobčevati v eni izmed prihodnjih števil.

Naša pošta.

Osp. Dopis g. Camerano smo za čitatelje priredili v dobri slovensčini, toda zadela ga je v zadnji številki nesreča ali «hop Cefzelj». Žal nam je zaradi Osapcev, ki so bili tako radovedni.

Korte. Brez podpisa ni nič.

OBČINA CERKNO

(Okrožje Idrija).

Razglas

Daje se na znanje, da se na srednjo postni pondeljek dne 8. marca t. l. vrši prvi živinski sejem v občini Cerkno.

Nadaljnji živinski sejmi se vršijo:

zadnji pondeljek meseca maja,
prvi pondeljek meseca septembra,
prvi pondeljek meseca novembra.

Ako na kak gorenji dan pade praznik, se sejem vrši naslednjega dne, ki ni praznik.

Sejmi za mlade prešiče se vršijo v tukajšnji občini vsako nedeljo in praznik od 15. marca do konca meseca maja.

Goriznačeni letni sejmi se bodo redno vršili tudi v nadaljnjih letih.

Cerkno, dne 21. februarja 1926.

Župan: E. Rojic.

Po čem je lira?

Dne 24. februarja si dal ali dobil:

za 100 dinarjev — 43.25 L.

za 100 k. kron — 73.50 L.

za 100 fr. frankov 30.60 L.

za 100 šilingov — 346. — L.

za 1 dolar — 24.70 L.

za 1 funt — 120.75 L.

Cerkvena umetnost - Dober tisk

NOVA TRGOVINA

ENRICO TOFFOLETTO

TRST, Via del Pesce 4

Velika izbira slovenskih molitvenikov, nabožnih knjig, podob, svetinj in drugih nabožnih predmetov. Cerkvena obleka in potrebščine.

KONKURENČNE CENE.

Zobozdravnik

Dr. D. Sardoč

Špecialist za usne in zobne bolezni perlekcioniran na dunajski kliniki

ordinira v Trstu

Via M. R. Imbrani 16, I.

(Prej Via S. Giovanni)

od 9-12 in od 3-7.

Stab. Tip. S. Spazzal - Trieste, C. C. I. 7460

MALI OGLASI

PRSI SIRUP izkušeno sredstvo proti kašlju, prehladu, navadnim pljučnim boleznim in influenci, za odrasle in otroke. — Lekarna «Pri Odrašeniku» v Il. Bistrici.

REVMASAN, (tekočina ali mazilo) uspešno sredstvo proti trganju v udih in kosteh, proti bolečinam in trganju v plečih in križu in proti revmu. — Izdeluje Lekarna «Pri Odrašeniku» — Il. Bistrica.

DOBER SVET JE ZLATA VREDEN. Proti slabosti in bolečinam v želodcu, slabemu teku in prebavi, grenkosti v grlu, in zaprtju vživajte «GASTRIN» — Lekarna «Pri Odrašeniku» v Il. Bistrici.

VELIKA ZALOGA papirja, papirnatih vsešč. Uvoz in izvoz na vse kraje. Po ugodnih cenah. Tvrdka Gastone Dolinar, Trst — Via Uge Polonia 5.

KMEČKO GOSPODINJO, 40-50 let, delavno, išče vdovec v svrhu ženidbe na dobro, nezadolženo posestvo. Naslov pri «Malem listu».

PRODAJALKA izvežbana, mešane stroke, večja knjigovodstva, nekoliko korespondence, laščine in nemščine išče službe. Naslov pri upravi «Mal. lista».

GOSPODIČE! SLOVENSKO PODJETJE V GORICI išče popolnoma SAMOSTOJNE IN PERFEKTNE KORESPONDENTKE. SAMO PRIMA REFERENCE NA UPRAVO LISTA. NEUPOŠTEVANE PROŠNJE S PRILOGAMI SE REKOMANDIRANO VRNEJO. ŠIFRA «ŽENSKA MOČ».

Predno prodaste

KOŽE

Kun, lisic, vider, divjih koz in druge divjačine, kakor tudi domačih živali, vprašajte za ceno.

Franc Stres, Kobarid

Zaloga usnja in raznovrstnega obuvala, na drobno in na debelo. Blago prvovrstno; cene take, da se ni bati konkurence.

Najvišje cene plačujem za

KOŽE

kun, zlatice, lisic

dihurjev, vider, jazbecov, mačk, veveric, krto, divjih in domačih zajcev.

D. WINDSPACH

Trst, Via Cesare Battisti št. 10 II. nadst., vrata 16

Sprejemajo se pošiljatve po pošti

Primarij kirurg sanatorija Villa S. Giusto in občinske bolnišnice v GORICI

Dr. LOJZE SUSSIG

prej asistent na dunajski vseučilišni kliniki profesorja Hohenegga, sprejema vsak delavnik od 2-3 popoldne Corso Verdi 21-II, telefon šte. 196.

Največja zaloga pohištva

na Goriškem - GORICA, Via Carducci (Gospoka ul.) 14

Ustanovljena leta 1897.

Na izbiro 50 celotnih oprem

bodisi za spalnice

bodisi za obednice

od prav preprostih do najbolj razkošnih

Cene zmerne!

Delo trdno!

Pohištvo lastnega izdelka, izvršeno od prvovrstnih delavcev vsake stroke

ANTON BREŠČAK

VIA CARDUCCI (GOSPOSKA UL.) 14

Ljubljanska kreditna banka

Podružnica v Trstu: Via XXX Ottobre 11

Brzojavni naslov: Bancalubiana - Telefona: 5-18, 22-98

Podružnice:

GORICA, Brežice, Celje, Črnomelj, Kranj, Logatec, Maribor, Metković, N. Sad, Plaj, Sarajevo, Split, ...

Centrala v Ljubljani

Delniška glavica in rezervni sklad: 60.000.000 dinarjev

Bavi se z vsemi bančnimi posli. — Sprejema vloge na vložne knjižice ter jih obrestuje z 4%, a vloge na tekoče račune v lirah in v dinarjih po dogovoru najboljše — Izvršuje borzne naloge in daje v najem varnostne celice (SAFES)

Blagajna je odprta od 9^{1/2} do 12.30 in od 14^{1/2} do 16 ure.

čevljarnica FORCESSIN

odlikovana v Parizu in Genovi 1924.

z veliko premijo, diplomo in zlato svetinjo

Trst **vla Caprin 5 pri Sv. Jakobu** Trst

KADAR KUPUJEŠ ČEVLJE MISLI NA VSE:

- 1.) da bo zdravo za noge,
- 2.) da bo elegantno,
- 3.) da bo trdno,
- 4.) da bo cena primerna.

FORCESSIN TE ZADOVOLJI V VSEH TOČKAH.

Slovenci! Kupujte samo pri FORCESSINU!